

Texten ingår i Michael Löwys antologi [Marxismen i Latinamerika från 1909 till våra dagar](#)

4.1 Den kubanska revolutionen

Socialistisk och demokratisk revolution i Kuba *

Fidel Castro

Den kubanska revolutionens utveckling till en socialistisk revolution ägde rum i oktober 1960, men det var inte förrän i april 1961 som den revolutionära processens ”kvalitativa steg” kungjordes uttryckligen och öppet.

Det skedde under ett historiskt tal den 16 april 1961, vid begravningen av offren för de bombningar som utfördes av kontrarevolutionära plan som flög in från Guatemala. Då bekräftade Fidel för första gången den kubanska revolutionens socialistiska och demokratiska karaktär. Dagen därpå, den 17 april landsteg flera tusen kubanska kontrarevolutionärer (beväpnade och utbildade av CIA) på Girónstranden, men det arbetar- och bondehemvärn som bildats 1960 besegrade dem på 72 timmar.

För det imperialisterna inte kan förlåta oss är att vi finns här, det imperialisterna inte kan förlåta oss är det kubanska folkets helgjutna värdighet, mod, ideologiska fasthet, uppoftande och revolutionära anda.

Det är vad de inte kan förlåta oss, att vi finns här, mitt för näsan på dem, och att vi har gjort en socialistisk revolution mitt för näsan på USA.

Och denna socialistiska revolution försvarar vi med dessa gevär. Denna socialistiska revolution försvarar vi med kulorna från vårt luftvärnsartilleri som genomborrar fiendens flygplan.

Och det är inte med legoknektar vi försvarar denna revolution. Vi försvarar den med folkets män och kvinnor.

Vem är det som har vapnen? Är det så att legoknektarna själva har vapnen? Eller är det miljonärerna som har vapnen? För att miljonärer och legoknektar är samma skrot och korn? Är det så att miljonärsungarna har vapnen? Kan det vara storgodsen förmän som har vapnen? Vem är det som har vapnen? Vilka händer är det som höjer dessa vapen? Är det ungherrarnas händer? Är det de rikas händer? Är det utsugarnas händer? Vems händer är det som höjer vapnen? Det är väl inte arbetarhänder? Det är väl inte bondehänder? Det är inte väl inte arbetets valkade händer? Det är väl inte skapande händer? Det är väl inte det enkla folkets händer? Och vilka utgör folkets flertal? Miljonärerna eller arbetarna?

Utsugarna eller de utsugna? De privilegierade eller det enkla folket? Är det inte de privilegierade som har vapnen? Kan det vara det enkla folk som har dem? Är de privilegierade inte ett fåtal? Utgör inte det enkla folk flertalet? Är inte en revolution där det enkla folket har vapnen demokratisk?

Kamrater arbetare och bönder, detta är det enkla folkets socialistiska och demokratiska revolution, med enkelt folk, för enkelt folk. Och för denna det enkla folkets revolution, av enkelt folk, för enkelt folk, är vi bredda att ge vårt liv.

Kamrater, fosterlandets arbetare och bönder, anfallet igår var upptakten i legoknektarnas angrepp. Anfallet igår tog sju hjältediga liv och hade för avsikt att förstöra våra flygplan på marken, men det misslyckades. De förstörde inte våra flygplan, utan de flesta fiendeplanen

* Fidel Castro, *La revolución Cubana, 1953-62* [Den kubanska revolutionen, 1953-62], förlag Era, Mexiko, 1976, sid 328-29. Översättning Eva Björklund.

drevs bort eller sköts ner. Här, vid de stupade kamraternas grav, här med de unga hjältarnas kvarlevor, barn av arbetare och enkelt folk, bekräftar vi vårt beslut att, som de som tog kulorna i sina bröst, som de som gav sina liv: när legoknektarna kommer ska vi, stolta över vår revolution, stolta försvara det enkla folkets revolution, och vi tvekar inte, att mot vem det vara må försvara den till sista blodsdroppen.

Leva arbetarklassen! Leve bönderna! Leve det enkla folket! Leve fosterlandets martyrer! Må fosterlandets hjältar leva för evigt! Leve den socialistiska revolutionen! Leve det fria Kuba!

Fosterlandet eller döden! Vi ska segra!

Översättning (från spanska): *Eva Björklund*